

MƏZAHİR İSGƏNDƏR

SƏNİ SEVDİYİMİ DEYƏ BİLMƏDİM

Səni sevdiyimi deyə bilmədim,
Dondu da kəlmələr, dilimdə qaldı.
"Sevirəm", "ölürəm" deyən birisi,
Səni əllərimdən qopardı, aldı.

Dondu da kəlmələr dilimdə qaldı,
Ürəyim deyəni dil deyəmmədi.
Gözləri yollarda qalan arzular
Vüsal köynəyini day, geyəmmədi.

Ürəyim deyəni dil deyəmmədi,
Oldum bir yanıqlı kaman, tar kimi.
Gah yandım, gah da ki dondum, üşüdüm -
Dağlar quzeyində olan qar kimi.

Oldum kaman kimi, oldum tar kimi,
Çaldı məni bir hey həsrət, intizar.
Nə bitmədi qəmli, üzgün nəğmələr,
Nə bir gedib, tərək etmədi ahu-zar.

Çaldı məni bir hey həsrət, intizar,
Səni də görəndə titrədim, əsdim.
Sənin ürəyinə, sənin qəlbinə
Mən özüm-özümün yolunu kəsdim.

Mən səni görəndə titrədim, əsdim,
Bir payız yarpağı oldum budaqda.
Qəfilcə küləkdən bir axşam çağı
Boş qaldı budaq da, elə qucaq da...

...Boş qaldı budaq da, elə qucaq da,
Yersiz qürurumu əyə bilmədim.
Kim bilir, bəlkə də bir sözə bənddin,
Səni sevdiyimi deyə bilmədim...

BİLİNMEZ

Bu dünyanın işi gəldi-gedədi,
Kimi gəldi, kimi getdi, nə dərdi?
Xətərimiz bir-birindən bətərdi,
Vay sənəmi, vay mənəmi, bilinməz!

Kim yeyib tox yatar, kimi ac yatar,
Kimi eniş tutar, kim yoxuş tutar.
Yoxuşdakı enişdəkin unudar,
Vay sənəmi, vay mənəmi, bilinməz!

Kim ocaqdı, kim alovdu, kimi kül,
Kimi buta, kimi tikan, kimi gül,
Buna ağla, buna sızla, buna gül -
Vay sənəmi, vay mənəmi, bilinməz!

Dünya kimin yarasını sarısın?
Kimi qovar, kimi udar sarısın,
Qovulan, qovana da sorar Tanrısın,
Vay sənəmi, vay mənəmi, bilinməz!

Ər oldu kimisi, ertək qoydu ad,
Kim oldu arvaddan aşağı arvad,
Onu da, bunu da dişinə bir dad,
Vay sənəmi, vay mənəmi, bilinməz!

Hörmət-izzət nə adladı, sanladı,
Yer samladı, nahaqq haqqı damladı,
Xoruz lal kəsildi, toyuq banladı,
Vay sənəmi, vay mənəmi, bilinməz!

Kimini eşq, kimi yıxdı qərəzi,
Dəyişmədi, kimin nöydi mərəzi,
Qurulanda bir gün mizan-tərəzi,
Vay sənəmi, vay mənəmi, bilinməz!

AZƏRBAYCAN

Əlimizlə vuruldu öz qanadımız,
Kor yabıya döndü Dürat, Qıratımız,
Haram!.. Haram!.. Haram bizə türk adımız,
Yanıb, bizə söyləmə can, Azərbaycan!
Qəlbi viran, dörd yanı qan, Azərbaycan!

Şərəfimiz qoza döndü, silkələndi,
Silkələndi, başımıza çirk ələndi,
Çirk ələndi, qeyrətimiz kilkələndi,
Yanıb, bizə söyləmə can, Azərbaycan!
Qəlbi viran, dörd yanı qan, Azərbaycan!

Uçurulub, düzə dönüb dağlar bu gün,
Düzə dönüb, dünəninin ağlar bu gün,
Ağlar bu gün, başına şal bağlar bu gün,
Yanıb, bizə söyləmə can, Azərbaycan!
Qəlbi viran, dörd yanı qan, Azərbaycan!

Nə qəder ki yanmamışıq, buz olmuşuq,
Buz olmuşuq, biz dağ deyil, düz olmuşuq,
Düz olmuşuq, üzükərə üz olmuşuq,
Yanıb, bizə söyləmə can, Azərbaycan!
Qəlbi viran, dörd yanı qan, Azərbaycan!

MƏN KƏNDƏ DOĞULDUM

Mən kənddə doğuldum, kənddə boy atdım,
Utammadım, sıxılmadım adımdan.
Sevdim baharın da, sevdim qışın da,
Kimliyimi çıxarmadım yadımdan.

Mən kənddə doğuldum, kənddə boy atdım,
Öyrəndim dilin də gülün, çiçəyin.
Ötmədim yanından salam-kələmsiz
Nə bir ağsaqqalın, nə ağbircəyin.

Mən kənddə doğuldum, kənddə boy atdım,
Çapdım dağda-daşda qamış atımda.
Bu dağdan o dağa qalxıb, durmaşıb,
Sonnədi həvəsim, nə inadım da.

Mən kənddə doğuldum, kənddə boy atdım,
Yatdım, qalxdım qoyun-quzu səsinə.
Şükr edib Allaha gündə min kərəm,
Düşmədim şan-şöhrət, sərvət bəhsinə.

Mən kənddə doğuldum, kənddə boy atdım,
Gah gözdüm, dolandım ayaqyalın da.
Gah oldum dünyanın ən ağıllısı,
Gah da oldum dəlisayaq halında.

Mən kənddə doğuldum, kənddə boy atdım,
Nəfəsim ilk bahar nəfəsi oldu.
Tikanlı yollarda addım səsinə
Qəlbimə bir Vətən sevgisi doldu...

...Elə, kendli oldu atam, anam da,
Nə ona, nə buna baxıb, utandım.
Nə qəder məsudam, xoşbəxtəm, Allah,
Mən kənddə doğuldum, kənddə boy atdım!

YAMANDI

Bir sərvin, paldın, qoca çinarın
Bir gün dönüb, kol olmağı yamandı!
BİR olan Vətənin, bir olan elin
Ayrılib, sağ-sol olmağı yamandı!

Cavabı düz olmaz, hər düz sorğunun,
Kim düzün, kim haxlar sözün oğrunun,
Haqqın, ədalətin, düzün, doğrunun
Dönüb, şərə yol olmağı yamandı!

Kimi düzə salar, kim dağa meyl,
Kimi eşqlə gəzər, kim veyil-veyil,
Fəhmin, təfəkkürün, nə ağıln deyil,
Təkəbbürün bol olmağı yamandı!

Ucalammaz kim öyünər özüylə,
Kim külüylə, kim oynayr közüylə,
Haqqın, ədalətin şeytan sözüylə
Döyülüb, zol-zol olmağı yamandı!

Məzahir, söz demə gəl, tərsə-mərsə,
De sözüni birnəfəsə, de kəsə,
De namərdə, naxələfə, nakəsə
Bir mərdin əl-qol olmağı yamandı!

OLMAYAYDI

Bu olan dünyada nolaydı, Allah,
Nə fəryad, nə nalə, vay olmayaydı.
Çəkməyəydi həsrətini qarın qış,
Gözündə buz donan yay olmayaydı.

Diləyimdə nahaqq öl, haqq qala,
Dönməyəydi əhli-qələm naqqala,
Nə pələng tülküyə, nə şir çaqqala,
Tər gül də qanqala tay olmayaydı.

Qazdığı şər özünə qazaydı,
Düz düz gedib, əyri yolun azaydı,
Gündüzünü dünya mərdə yazaydı,
Namərdə nə ulduz, ay olmayaydı.

Yağmaladı, şər xeyirdən aldı bac,
Dil də, söz də köz üstündə oldu sac,
Məzahir, başına qoyulardı tac,
Fələyin saydığı say olmayaydı!

VƏTƏN ƏLİQANDALLIDI

Yer dəşildi, göymü çökdü?
Xan çınarlar boynun bükdü,
Allah!.. Allah bu nə yüküdü?
Vətən əliqandallıdı!

Göz qaralıb, batıb səsi,
Yasa dönüb əyləncəsi,
Uçub Bəzzi, Əlincəsi,
Vətən əliqandallıdı!

Gözyaşları dönüb gölə,
Kim utana, de, kim ölə?
Olub bir qul, qara kölə,
Vətən əliqandallıdı!

Nəğmə deməz day, dillər də,
Nə bülbülər, nə güllər də,
Hər tikəsi bir əllərdə,
Vətən əliqandallıdı!

Yağmalansa yurdun, evin,
Necə gülüb, necə sevin?
Zindanında qara divin
Vətən əliqandallıdı!

Fəryadları eşidilməz,
Oğulları Qırat minməz,
Olub da lal, qaradınməz,
Vətən əliqandallıdı!

Cavabsızdı haqq sorğusu,
Can qaytarmaz can oğrusu,
Kora dönüb Koroğlusu,
Vətən əliqandallıdı!

Mil çəkilib gözlərinə,
Kül qalanıb közlərinə,
Başın qoyub dizlərinə,
Vətən əliqandallıdı!

Kor yuxudan duramдық,
Haqq divanın quramдық,
Qandalların qıramдық,
Vətən əliqandallıdı!

Aralandı tondon başı,
Dəydi səndən, məndən daşı,
Ey Vətənin vətəndaşı,
Vətən əliqandallıdı!

QIYAM-QIYAMƏTDİ, DƏDƏ

Yan, alova-oda calan,
Olmaz şeiri saya alan,
Yağmalanıb, olub talan,
Söz evi qarətdi, Dədə!

Beyin yeri olub kaha,
Yox beynə başda yer daha,
Düz kolamdan yalan baha,
Yaman ticarətdi, Dədə!

Bir bax sözün qədərinə,
Bürünüb qəm-kədərinə,
Baqqalın borc dəftərinə,
Şair xəcalətdi, Dədə!

Nə huridi, nə də mələk,
Zaman başdan-başa kələk,
Saz dindirib, söz söyləmək
Sanki qəbahətdi, Dədə!

Bu nə mahnı, nə avazdı?
Yazı-pozu yalavacdı,
Şairdən baş kəndirbazdı,
Gör, nə əlamətdi, Dədə!

Nə şəm, şəmə pərvanəlik,
Nə qalmadı divanəlik,
Ayaq başda mordanəlik,
Başda yaman, bəddi, Dədə!

Qələm yanıb, çəkib əfğan,
Qoşma, təcnis axıtdı qan,
Day, nə qəzəl, nə qəzəlخان?
Dörd ələcsiz dördü, Dədə!

Heç bilməzson, nə halətdi,
Zülm əllərdə bir alətdi,
İç rəzələt, çəhalətdi,
Üzdə fəziletü, Dədə!

Söz ağıladı uzun-uzun,
Əritmədi qəlblər buzun,
Al qopuzun, çal qopuzun,
Qiyam-qiyamətdü, Dədə!
Qiyam-qiyamətdi, Dədə!

HÖKM EDƏN ŞEYTANDI BU GÜN

İnsanın insan ovuna
Kim ağlaya, kim ovuna?
Bir qurunun alovuna
Min yaş düşüb, yandı bu gün!

Bu nə yazı, bu nə qədər?
Zülüm olmaz bir bu qədər,
Allah, batıb dizə qədər
Dağ da, daş da qandı bu gün!

Can aldı can oğruları,
Noldu Haqqın sorğuları?
Adəm-Həvvə oğulları
Bir-birini dandı bu gün!

Yer də, göy də lap laxta qan,
Day, sabaha açılmaz dan,
Mərd olana dünya zindan,
Namərdə meydandı bu gün!

Nə qaranın, nə ağın da,
Kimsə olmaz marağında,
Bu dünyanı barmağında
Hərledən şeytandı bu gün!

MƏNİ

Yandım, alışdım eşiqinə,
Tanımadı bu yurd məni.
Yaman küsüb, incimişəm,
Torpaq, ud məni, ud məni!

Üzü mən sarı dönməyən,
Kiməm, nəyəm, - biləmməyən,
Məni məndə görəmməyən,
Unut məni!.. Unut məni!

Mən olmayan, məni bilməz,
İşığma bürünəmməz,
İnsan kimi yeyə bilməz
Vallah, heç bir ac qurd məni!

Mənnən sonra məni görən,
Söz bağçamdən min gül dərən,
Dərüb, ellərə göndərən,
Nə yan, nə də ovut məni!

Dərd qalmadı bazarda da,
Ki Məzahir ala, dada,
Yandıracaq məzarda da
Bu tar-kaman, bu ud məni!

SORMA HALIMI

Ay dost, sorma əhvalımı, halımı,
Desəm, deməsəm də, sən biləmməzsən.
Can verib, ölüb də gündə min körəm,
Mən təkə yənə can dilənəmməsən.

Dərdim nə, qəmim nə, bilmək istəsən,
Dəyişib, sən mənə dönəsən, görək.
Öyrənib dağ-daşın dilin, ləhcəsin,
Onların dilində dinəsən, görək.

Görək, eşqə-məhəbbətə qul olub,
Buraxasan qollarına özünü.
Elə alovlanıb, elə yanasan,
Bilməyəsən nə odunu, közünü.

Buraxasan qollarına özünü,
O səni, sən onu buraxmayasan.
Sarılıb boynuna sanki sarmaşığı,
Day, özgə bir səmtə baxmamayasan.

Düşəsən elə bir sehrə, tilsimə,
Kimsən, kimsənəsən, biləmməyəsən.
Dalıb xəyallara, min il sonra da
Dönüb, öz halına gələmməyəsən.

Kimsən, kimsənəsən, heç biləmməyib,
Soruşsalar, gözlərini döyəsən.
Sonra baxıb uzaqlara, astaca:
"Otam, kolam, bir yovşanam", - deyəsən.

Sonra baxıb səmələrə, çökib ah,
Özünü hansısa bir quş sanasan.
Qan axan diləndən, qanadlarından
Çırpına-çırpına düşüb, qalasan.

Elə alovlanıb, elə yanasan,
Olmayasan bu halına naşükür.
Süzüb bu od-alovunu uzaqdan,
Deyə öz halına Körəm min şükür!

Elə alovlanıb, elə yanasan,
Bir də sönüb, olmayasan kül kimi.
Min oxşayıb, özizləyib odunu,
Qoxlayasan bir ətirli gül kimi.

Min oxşayıb, özizləyib odunu,
Yenə də soyuqdu, buzdə deyəsən.
Olub əsım-əsim, alıb yenə də
Sən üst-üstə oddan köynək geyəsən...

...Fikrim də, hissım də qanlı atdı,
Qovub tutar, od yalayar nalını.
Onsuz da, onsuz da mən olammasan,
Ay dost, sorma əhvalımı, halımı!

ŞEİR YAZA-YAZA ÖLƏCƏYƏM MƏN

Bu gün, sabah, ya da ki, bir başqa gün,
Şeir yaza-yaza öləcəyəm mən.
Ömrün sevinc yükün, ömrün qəm yükün
Dəftərlə, qələmlə böləcəyəm mən,
Şeir yaza-yaza öləcəyəm mən!

Heykəlim sal buzdan yonulmayacaq.
İçim də, çölüm də don olmayacaq,
Gəlişim, gedişim son olmayacaq,
Min gedib, min dönüb gələcəyəm mən,
Şeir yaza-yaza öləcəyəm mən!

Əyəcəyəm bu dünyanın qəddini,
Keçəcəyəm sərhəddini, bəndini,
Elin kədərinə, elin dərddini
Öz dərdim, öz qəmim biləcəyəm mən,
Şeir yaza-yaza öləcəyəm mən!

Sorub yurdun doğmasını, yadını,
Çapacağam dağda-daşda atımı,
Nər-namərdin, naxələfin adını
Pozub da dəftərdən siləcəyəm mən,
Şeir yaza-yaza öləcəyəm mən!

Çay olub gurlayıb, axıb, çağlayıb,
Bir çalıb-oyunayıb, bir yas saxlayıb,
Yetimə, yesirə baxıb, ağlayıb,
Dönüb də zalimə güləcəyəm mən,
Şeir yaza-yaza öləcəyəm mən!

Soyulanmış, güllələnmiş, asılmış,
Məzarım gah orda, burda qazılmış,
Şair olanlara belə yazılmış...
Yüz ildi, min ildi beləcəyəm mən,
Şeir yaza-yaza öləcəyəm mən!

SƏNİ ALLAHDAN İSTƏYƏCƏYƏM

Silkələdin, alt-üst etdin dünyamı,
Üstə alt, alta da üst deyəcəyəm.
Qiyamət günündə, hesab qabağı
Mən səni Allahdan istəyəcəyəm.

Sən mənə, mən sənə qovuşmaq üçün.
Yenə bir can, bircə dirnaq, ot olub,
Bir canda, bədəndə bitişmək üçün.
Mən səni Allahdan istəyəcəyəm,

Uçub da göylərdə quş olmaq üçün.
Dolanıb göyləri, süzüb göyləri,
Sevincdən, fərəhdən huş olmaq üçün.
Mən səni Allahdan istəyəcəyəm,

Əl verib, can deyib, barışmaq üçün.
Yoğrulub-yoğuşub, olub bir nəfəs,
Sən mənə, mən sənə qarışmaq üçün.
Mən səni Allahdan istəyəcəyəm,

Sənin əllərinlə gül yığmaq üçün.
Bir ağac altında, bir daş dibində
Sən mənə, mən sənə sığınmaq üçün.
Mən səni Allahdan istəyəcəyəm,

Sayıb, tellərini daramaq üçün.
Nə yerdə, nə göydə deyil, özümü
Sənin gözlərində aramaq üçün.
Mən səni Allahdan istəyəcəyəm,

Ömrümü təzədən başlamaq üçün.
Eşqimlə, sevgimlə, məhəbbətimlə
Bir ömür səninlə yaşamaq üçün.
Mən səni Allahdan istəyəcəyəm,

Mən səni Allahdan istəyəcəyəm,
Axı, səndin nəfəsim də, səsim də.
Səndəki nəfəstək, səndəki səstək
Səndən sonra görmədim bir kəsimdə...

...Qiyamət günündə, hesab qabağı
Mən səni Allahdan istəyəcəyəm.
Qaytarmasa səni mənə, nə yazıq,
Üstə alt, alta da üst deyəcəyəm!..

YAXŞIDI

O məclisdə dövlət, sərvət var deyil,
Tacidar saz ola, söz nə yaxşısı!
Söz almasdı, söz incidi, ya ləldi,
Seçib də ayıran göz nə yaxşısı!

Bəlirlənər kim yoxunda, bolunda,
Küştü tutma, zor qalmasa qolunda,
Qışda, qarda bir qərribin yolunda
Ocaq nə yaxşısı, köz nə yaxşısı!

Şər olub qara yel, tüğyan eyləsə,
Nəmər, atın mərdin tutub, eyləsə,
Barsız bardan, arsız ardan söyləsə,
Məzahir, səbr eyle, döz, nə yaxşısı!

OLAR

Söz namərdin, meydan zülmün, çapar hey,
Mərd olanı təndirinə yapar hey,
Ya nalə çox, ya da fəryad qopar hey,
Göz yaşların, vallah, seldən-lil olar!

Qış tarimar edən qəlbə yaz olmaz,
Başından çən, yolundan qar azalmaz,
Nə qəder ki özgə yazı yazılmaz,
Əyilən baş, inildəyən dil olar!

Köçübdü qartalı, uçubdu dağ da,
Töküb yarpağını hər kol, budaq da,
Bu şaxtada, bu boranda, bu çağda
Nə bağ, bağban, nə də bülbül, gül olar!

At olub, insana insan nallanıb,
Nə can, nə qan, nə də ki bir hal qalıb,
Kor zamanın gərmişində hallanıb,
Kim buz olar, kimi yanar, kül olar!

Kim güvənər qüvvətinə, qoluna,
Kim sağına, kim soluna, puluna,
Məzahir baş qoyar haqqın yoluna,
Gün-günə calanar, dönər, il olar!

MƏNDƏDİ

Qələm, qəmli-qəmli baxma üzümə,
Dünyanın alovu, közü məndədi!
Qılıncdan kəsərli, güldən ətirli
Yerin də, göyün də sözü məndədi!

Eşq edib, eşqimlə qazanmışam ad,
İçim də, çölüm də naleyi-fəryad,
Bir anda Məcnunam, bir anda Fərhad,
Leylinin, Şirinin gözü məndədi!

Dil soruşmaz, alınımdakı nə yazı?
Qış oldu ömrümün baharı, yazı,
Bu dünyanın nisgil dolu payızı,
Qış gecəsi, həm gündüzü məndədi!

Simurğum gəlmədi, yandırdım tükün,
Ayrıldı, bədəndən can oldu sürgün,
Prometey yanğısının, Atlantın yükün
Alıb, çəkənlərin izi məndədi!

Məzahirəm, düz yoluam savabın,
Keçən atar hər ağrının, özabın,
MİN sorğuya, min suala cavabın
Ən doğrusu, həm də düzü məndədi!

HAQQ HARDADI?

Olan gündən lal gördüyüm,
Alovuna büründüyüm,
Qarış-qarış süründüyüm,
Yollar, deyin, haqq hardadı?

Nahaqq qovub, məni izlər,
Nə sədd bilər, nə hədd gözlər,
Siz, ey göllər, ey dənizlər,
Çaylar, deyin, haqq hardadı?

Haqq deyəni də, kim haqlar?
Kim özizlər, kim qucaqlar?
Dağlar, daşlar, qayıqlar,
Sallar, deyin, haqq hardadı?

Bir yol deməz mənə kimlər,
Nə mələklər, nə də cinlər,
Ey falçılar, münəccimlər,
Fallar, deyin, haqq hardadı?

Gəzdim el-el, sordum eldən,
Sordum göydən, sordum yerdən,
Dili olan, qorxdu dildən,
Lallar, deyin, haqq hardadı?

İNSAN BUMU?

Sağa, sola şər çapdı at,
İtdi inam və etimad,
Olan əşrəfi-məxluqat
İnsan bumu, buyuydumu?

Edib biri-birin tarac,
Qardaş qardaşdan aldı bac,
Kimi yedi, kim qaldı ac,
İnsan bumu, buyuydumu?

Kimi oldu can hayanı,
Kimi tutdu bu dünyanı,
Olan özdi olmayanı,
İnsan bumu, buyuydumu?

Hanı sorub, düzən quran -
Tövrat, Zəbur, İncil, Quran?
Kor şeytandan başda duran
İnsan bumu, buyuydumu?

Məzahirəm, sual dolu,
Sorğularam saği, solu,
Adəm oğlu, Tanrı qulu
İnsan bumu, buyuydumu?

HARADASAN?

Haradasan, ilham pərim.
Gəl gör, nə dar gündüyəm mən?
Öz-özünü yonub-tökən,
Rəndələyən rəndəyəm mən.

Haradasan, ilham pərim?
Bulaq olub axammıram.
Dopdoluyam bulud kimi,
Gözüm sıxıb, yağammıram.

Haradasan, ilham pərim?
Bir dil tapıb, dinəmmirəm.
Çapıb, dağ-daş demədiyim
Xəyal atım minəmmirom.

Haradasan, ilham pərim?
Pərvanəsiz qalıb şəmim.
Yanb dili-dodağı da,
Susayıbdı söz gülşənim.

Haradasan, ilham pərim?
Dayanmışam yarıyolda.
Fikrim elə dumanlıdı,
Day, görünmür gözə yol da.

Haradasan, ilham pərim?
Qıyma qəlbim yaralana.
Sözler düşüb pərən-pərən,
Qələm məndən aralana...

...Əl yetməyən bir budaqdan
De, o gülü necə dərim?
Gəl, əl-qolum, qanadım ol,
Haradasan, ilham pərim?
Haradasan, ilham pərim?

QANDI BU GÜN

*Bu şeiri "Azadlıq" radiostansiyasından
Mirzə Xəzəri dinləyə-dinləyə
21 yanvar 1990-cı il ildə
heç durmayan gözyaşlarıyla yazdım.*

Ağla qələm, ağla qələm,
Yer də, göy də qandı bu gün!
Kimi öldü haqq naminə,
Kimi haqqı dandı bu gün!

Dağ da, daş da inləyərək,
Qan ağladı ətək-ətək,
Min-bir arzu, min-bir dilək
Oda düşdü, yandı bu gün!

Kafir qəlbi kinlə doldu,
Bilinmədi, yol nə yoldu,
Baş kəsildi, qol vuruldu,
Gözyaşı ümmandı, bu gün!

Allahımı dandı bəndə,
Unuduldu nə var din də,
Qundaqdadı körpənin də
Qətlinə fərmandı bu gün!

Gün çıxmadı bu dumandan,
Ölüm gəldi dörd bir yandan,
Dünya olub, yaranandan
Yamandan-yamandı bu gün!

Qan rəngində yağan qardı,
Nalə, fəğan, ahu-zardı,
Sızıldayan, yanan tardı,
İnləyən kamandı bu gün!

Bilinmədi nə niyyəti,
İnsan yedi insan ətini,
Bir Kərbala müsibəti,
Elə, həməndə andı bu gün!

BU YAZINI ƏL SİLƏMMƏZ

Biləmməzsən məni, ey kəs,
Mən olmayan, məni bilməz.
Mən olmayan qəm çəkəmməz,
Mən olan, nəşəni bilməz.

Mən həm dənəm, həm də zəmi,
Səpən, biçən, döyən həmi,
Görən, sanar dəli məni,
Deyər, bir də bu düzəlməz!

Mənəm, mənə olan qənim,
Mənəm, mənim həm həmdənim,
Mən həm qəbrim, həm kəfənim,
Mən, məndən də can diləmməz!

Mən həm qönçə, həm də güləm,
Gül üstündə həm bülbüləm,
Odam, közəm, qoram, küləm,
Üzərimə su çiləmməz.

Bayatı mən, ağı mənəm,
Şeir-sənət bağı mənəm,
Həm göz, gile yağı mənəm,
Biri gülər, biri gülməz.

Mən həm mənlı, həm mənsızəm,
Həm güvənli, güvənsızəm,
Düzənliyəm, düzənsızəm,
Kimsə məntək silkələmmöz.

Mən həm naşı, həm də mahır,
Mən həm gizli, həm də zahır...
Yazı budu, ay Məzahır,
Bu yazını əl siləmmöz!

HƏLƏ DƏ

*Bu nə tabut, bu nə kəfən, nə qəbir?
Ölməyə nə var ki, eylə bir səbir,
Ürəyindən keçənləri bərbəbir
Çəkməmişən hələ nəzmə, Məzahır!*

Hələ də içimdə ümid, ışırtı,
Hələ də gözümdə solmaz bir istək...
Unudub arada yaşdı da hərdən,
Ləpələnilib, dəllənirəm dəniztək.

Hələ də gözümdə solmaz bir istək,
Qar altıda gül üzmək həvəsindəyəm.
Hələ də, hələ də dilim gətirmir
Ki deyəm, bu ömrün zirvəsindəyəm.

Hələ də gül üzmək həvəsindəyəm,
Soyuq tüğyan edir, saxta qəşş edir.
Görüb də ki yan yolda qalmışam,
Əllər, ayaqlar da özündən gedir.

Soyuq tüğyan edir, saxta qəşş edir,
Yox olub, bir an da görünürəm mən.
Qar altıda gördüyüm o gülə doğru
Düşüb, sürüm-sürüm sürünürəm mən.

Yox olub, gah da ki, görünürəm mən,
Həvəs yürü, deyir, nəfəs tənəyyir.
Səsleyirəm, çağırırım özümü,
Özüməndən-özümə səsım ləngiyir.

Həvəs yürü, deyir, nəfəs tənəyyir,
Biri durur, biri meydan sulayır.
Hələ də gözümdə solmaz bir istək
Heç durmadan, ac qurd kimi ulayır...

...Ömür ötüb, gənclik qalıb uzaqda,
Qalan günlər sayılıdı: - beş... altı...
Çatıram, çatıram mənzil başına,
Hələ də içimdə ümid, ışırtı.

YALANDI

Bir nəğməli, sazlı-sözlü ürəyöm,
Toxunmayın, əl dəyməyin, amandı!
Bir fırtına, bir tufan var içimdə,
Vallah, Nuhun tufanından yamandı!

Öz dünyam var, öz dünyamı yaşaram,
Nə azaram, nə bir yolum çasaram,
Səl olaram, bənd-bərəni aşaram,
Deməyin ki, zaman sizin zamandı!

Zalım, sürmə üzərimə dəy, atı,
Zəhər etmə özünü bu həyatı,
Sağım qələm, solum qəsmə, bayatı,
Arxam sazı, tardı, uddu, kamandı!

Şeirdi, sənətdi eşqin zirvəsi,
Ora çıxar, kimin var eşq həvəsi,
Mən Füzüli, mən Nəsimi nəvəsi,
Onlarla da adım durub, qalandı!

Dünya, etdin niyə mənlə qəsdı, de,
Dur, mərdə mərd, namərdə nəkəsdı de,
Ay Məzahır, qismətinə bəsdı de,
Sözəndən başqa nə var, hər şey yalandı!

SOR HALIN

İnsan oğlu, ötüb keçmə yanından,
Bir bürəyib, yıxılanın sor halın!
Əlin üzüb yerdən, göydən, hamıdan,
Dizlərinə sıxılanın sor halın!

Kaş düşməyə işi ələ, əlin də,
İtər qədri, ovulanda ləlin də,
Əyri bıçaq qanlı düşmənin əlində,
Sınəsınə çıxılanın sor halın!

Çıxmaydı nahaqq haqqın damına,
Yaxmaydı qara mərdin namına,
Yerlə-yeksən olan arzu-kamına
Baxıb, yarıb - yaxılanın sor halın!

Kim istiyə, kim həsrətdi sərəne,
Kimi zora, kim güvənər tərinə,
Yıxılıb, öz bayrağının yerinə
Başqa bayraq taxılanın sor halın!

Məzahiri bir dinləyib, al ibrət,
Qalanmasın arada kin-küdurət,
Ölən öldü, itən itdi, de rəhmət,
Barı, qalıb sağ olanın sor halın!

Müəllif

NƏ YAZIQ

Nə uzunmuş bu dünyanın quyruğu,
Ölçməyən də yazıq, ölçən də yazıq!
Yolun-yolağatın tükəndən körpüsün
Keçməyən də yazıq, keçən də yazıq!

Kimi sazdı, kimi mizrab, kimi sim,
Kim çalındı, kim çaldırdı kimisin,
Ya fərəhdən, ya da qəmdən zəmisin
Biçməyən də yazıq, biçən də yazıq!

Kim ülfəti, kimi seçdi ziynəti,
Kim xoş oldu, kimi çəkdi zilləti,
Göz yaşını, ya da ballı şərbəti
İçməyən də yazıq, içən də yazıq!

Kimi yaxşı, kimi pisdən pis oldu,
Kim od oldu, kim qaraldı, his oldu,
Bu təpədi, bu dərədi, bu yoldu -
Seçməyən də yazıq, seçən də yazıq!

Daş üstündə elə bilmə, daş qalıb,
Daş da daşın eməlinə çəş qalıb,
Ay Məzahir, bu dünyadan baş alıb,
Köçməyən də yazıq, köçən də yazıq!

BİLİNMƏZ

Qarışdı nə var biri-birinə,
Bu bir doğma, yad işidi, bilinməz.
Bu onun, o bunun girir qəsdinə,
Bu erkəkdı, ya dişidi, bilinməz.

Dünya olub öz oxundan köçəri,
Çarxı dönüb, laxlayıbdı təkəri,
Nədi dərdi, nədi səri, şəkəri,
Nə də hansı gərdişidi, bilinməz.

Zül(üm) ucuzlaşdı, şəfəq qıtlışdı,
Kin-küdrət bəndin qırıb, day daşdı,
Leyli-Məcnun bir-birinə yadlaşdı,
Nə qiyməti, nə çəşidi bilinməz.

Nə səs-səse, nə əl-ələ yetişmir,
Çaylar çaya, yollar yola bitişmir,
Bişən dərddə bişir, ocaqda bişmir,
Namərd işi, mərd işidi, bilinməz.

Atın çapır, dalına var çatılan,
Su tapammır dil-dodağı çat olan,
Halal deyib, bazarlarda satılan
İt dişidi, qurd dişidi, bilinməz.

Dərilər olubdu lap göndən qalın,
Haqq düşüb yollara lüt, ayaqyalın,
Bu onun, o bunun talayır malın,
Kimin yeri, kərd isidi, bilinməz.

Ay Məzahir, az bu közü eşələ,
Day, göz vurur erkəklərə dişilər,
Çəş-baş qalıb indi yazıq kişilər,
Vallah, kimin dədəsidi, bilinməz!

AĞLAMA, BÜLBÜL

Sübh(ü)dən ahu-zar edib,
Bülbül, ağlama, ağlama!
Tərk edib, gülünmə gedib?
Bülbül, ağlama, ağlama!

Bu gördüyün o çəğ deyil,
Dağ dağ deyil, bağ bağ deyil,
Qonduğun o budaq deyil,
Bülbül, ağlama, ağlama!

Day, güllərin qəlbı daşdı,
Nəgmədən baş daş-qumaşdı,
Gözlərində bu nə yaşdı?
Bülbül, ağlama, ağlama!

Hər zamanın bir hökmü var,
Güllər edər sarılan yar,
Dinsən, səni daşlayarlar,
Bülbül, ağlama, ağlama!

Kim eşq edər, o olmaz şən,
Solub o gördüyün gülşən,
Edib məni divane sən,
Bülbül, ağlama, ağlama!

Nə ah eylə, nə də feryad,
Nəgmələrin dilində yat,
Dad, güllərin ölümdən dad,
Bülbül, ağlaça, ağlama!

Məzahirəm, oxa tuşam,
Düz qəlbimdən vurulmuşam,
Bir gül sevib, kor olmuşam,
Bülbül, ağlama, ağlama!

